

De GKf is een beroepsvereniging voor fotografen en bestaat inmiddels 65 jaar. Vlak na de oorlog opgericht door

leden als Eva Besnyö, Emmy Andriess en Cas Oorthuys. Allemaal verzetshelden, communist en idealist, en wilden met de GKf Nederland en wellicht de wereld verbeteren. Helaas werden de jaren 50 iets truttiger dan verwacht. In plaats van wereldverbeteraars werd de GKf een maatschappij kritische club die de fotografie op de Nederlandsche kaart heeft gezet. Om in die tijd als fotograaf enige rol van betekenis te spelen, moest je bij de GKf behoren.

In tegenstelling tot andere verenigingen, heeft de GKf sinds de oprichting een ballotage commissie: iedereen die lid is van de GKf is daardoor als fotograaf serieus te nemen. Op het moment hebben ze ongeveer 200 leden (waarvan 190 betalend, de rest is 65+). Tegenwoordig is de GKf minder arrogant, maar voor mensen met een kunstacademie achtergrond zijn de GKf en PANL de betere keuze, aldus Leo Erken, sinds drie jaar voorzitter.

Het meest interessante aan de GKf is dat er alleen fotografen aan tafel zitten. Het is een club van allemaal zelfstandige ondernemers, wat op zich een eenzaam gebeuren is. Dan kan zo'n organisatie als de GKf een uitkomst zijn, ideaal in geval van vragen of dilemma's om verder te kunnen groeien. De organisatie biedt een enorm clubgevoel, met etentjes, jaarvergaderingen, lezingen, etc, en worden stuk voor stuk erg goed bezocht.

De tijden zijn veranderd. Vandaag de dag hebben we te maken met copyright perikelen en zijn de foto's zowat gratis te verkrijgen via internet. Vroeg was het mogelijk om 1500 gulden per maand te verdienen alleen al aan archief materiaal, nu mag je blij zijn met 1500 euro per jaar aan je archief. Hoe de GKf daar mee

omgaat? Daar wordt ontzettend veel over gediscussieerd binnen de vereniging. De overkoepelende fotografen federatie kan voor de diverse organisaties geen passende oplossing bieden, of sluitend doel voor ogen stellen. Alle kleine organisaties hebben zo dan ook hun eigen belangen. De grootste drijfveer van de GKf op dit moment is het uitstralen van het 'verenigingsleven' en het beeld wat daar bij hoort. Het vakbroederschap en werk is hetgeen de leden van de vereniging bindt, en niet langer een ideologische gedachtengang.

Kosten voor een lidmaatschap bedragen 255 euro per jaar, en voor nog eens 8 euro krijg je er een perskaart bij. Dit lijkt een groot bedrag, maar met zo'n kleine groep leden levert dat slechts een bescheiden bedrag op. Genoeg om een kantoorruimte te huren en een paar mensen personeel, maar het laat niet veel ruimte voor promotie over. Wat je er als lid wel voor terugkrijgt zijn onder andere een lidmaatschap van de stichtingen Burafo en pictoright, korting op verzekering, tweemaal per jaar een tijdschrift, gratis thema-avonden, workshops en de mogelijkheid tot exposeren. En uiteraard de expertise van de andere leden.

Fotografen hebben namelijk hele bijzondere lijntjes en contacten. Een veel fotografen maken veel van dat soort lijntjes. En iedereen heeft contact met elkaar en helpt elkaar. Daarnaast is er ook een half functionerende website, waar opdrachten op uitgedeeld worden. De GKf wil een spil in het web zijn en blijven.

Een voorbeeld waarom een vereniging als de GKf belangrijk kan zijn: vroeger was er een prijzenhandleiding met een handreiking voor prijzen en wat je mocht vragen voor een foto in een bepaalde oplage. Tegenwoordig is dat wettelijk niet meer toegestaan, dus zitten veel fotografen in een soort woestijn. De GKf kan in zo'n geval de helpende hand uitsteken en advies geven. Een vereniging als deze is voor de eerste vijf jaar van je

carrière erg van belang, door bijvoorbeeld met ervaren fotografen in contact te komen. Naast contacten onderling is er ook een kloppend hart van de vereniging (Liezeth) die alles en iedereen kent, mensen met elkaar in contact brengt, het eerste (en laatste) aanspreekpunt van de GKf.

De procedure om lid te mogen worden is simpel: na inleveren portfolio en motivatie komt je door een toelatingscommissie als de GKf je nog niet kent. Als je drie jaar bij de GKf zit mag je iemand aandragen. Daarnaast is er een aspiranten groep waar iedereen gewoon lid van kan worden en zodoende toch kan meedraaien met de reguliere vereniging. Dit kan erg interessant zijn voor studenten.

Wat er van een lid verwacht wordt: betrokkenheid, dat je meepraat en meedenkt. Je doet jezelf als lid tekort als je passief blijft. Er is altijd wel behoefte aan een lid voor de een of andere commissie. We zijn niet elkaars concurrenten, maar collega's en soms zelfs vrienden.

De GKf wil heel graag luisteren naar wat er leeft en speelt en wil mee met de tijd en daardoor nieuwe dingen ontwikkelen. We willen gebruik maken van de jongere garde die erg met die ontwikkelingen begaan is. De GKf is lichtelijk aan het vergrijzen, van de ruim 250 (ere)leden zijn er ongeveer 35/40 onder de 35 en bij de aspiranten ook een stuk of 10. De rest is min of meer grijs. Grappig voorbeeld: er zijn zelfs nog leden die nu geen internet hebben.

Het is tegenwoordig heel erg moeilijk om jongeren warm te krijgen voor een vereniging in het algemeen, en klaarblijkelijk ook voor de GKf. Daarom is er een speciale jongeren groep in het leven geroepen voor onder de 35. Eva Besnyö was ondanks haar leeftijd een van de meest moderne leden, zij had immers de avant garde meegemaakt in Berlijn. Nu is er een besef dat er juist naar de jonkies geluisterd moet worden. De jongeren van

de GKf zijn blijkbaar toch echte GKf-ers, staan als fotograaf midden in de samenleving en bezitten andere 'oude' idealen, maar gebruiken hele andere middelen.

Er is in het verleden heel veel tijd gestopt in het maken van tentoonstellingen en boeken, tegenwoordig eens in de twee jaar een jaarboek, waar iemand een pagina koopt en in ruil daarvoor een aantal boeken krijgt. Zodoende zorgt de fotograaf voor eigen distributie, alsook GKf zelf naar 'machtige' mensen van bijvoorbeeld musea. Het geeft een geweldige dwarsdoorsnede van zo'n vereniging en een mooi tijdsmoment. In principe mag een fotograaf alles insturen, maar soms wordt er (bij goede kennis van een fotograaf) om een andere inzending verzocht.

In tegenstelling tot het 50 jarige bestaan is de GKf nu meer bescheiden. Zo brengen ze onbekendere fotografen meer naar voren en lopen minder te pronken met de oude garde. Daarom ook komt er geen boek en tentoonstelling, maar meer een discussie over de herdefiniëring van de GKf.

Gkf bestaat nu 65 jaar met alle turbulentie die daarmee gepaard gaat. Gkf stond samen met PANL aan de oprichting van FOAM, vandaar ook dat FOAM huisvesting biedt aan de jubileumdag, en wel op 23 oktober. Speciaal is er een prijsvraag voor studenten: 1 minuut film die te maken heeft met (de oprichting) van de GKf.